

סוד ניקוד אותיות פטום הקטורת

מצינו בכתבי האר"י הקדוש בשני מקומות - שער היחודים ושער הכוונות, הוראות לאופן הניקוד של הפסוק 'ויאמר ד' אל משה' עד 'בבד בבד יהיה'. וזה הלשון בשני השערים:

שער היחודים פ' כ"ג

וינקד כל האותיות בניקוד ארבע תיבת 'נטף ושחלת וחלבנה ולבנה', וכשגמר הנקידות, יחזור מראשם פעם אחרת, וכה יעשה עד גמרו לנקד כל אותיות הפסוק הזו בניקודות אלו.

שער הכוונות - דרושי תפלת השחר דרוש ג'

אח"כ יאמר פטום הקטורת בכונה ההיא, לפי שאחר חצות נכנעת ממשלת הקליפה - ובפרט אם יתחברו 'אנשים יראי ה', ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנזכרת - יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר חצות לילה כנזכר.

ואמנם זהו מה שצריך לקרות בשעת הנזכרת. אחר חצות לילה - אחר שתגמור הס' הנזכר - תאמר פרשת 'ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה'. ותאמר אותו ג"פ ישר.

ואח"כ ג"פ הפוך כזה: 'יהיה בבד בד זכה ולבנה סמים וחלבנה ושחלת נטף סמים לך קח משה אל ה' ויאמר'.

ואח"כ תאמר ג"כ אותיות הפסוק למפרע ג' פעמים, ותנקד האותיות בנקודת תיבות אלו ה-ד' והם: נְטָף וּשְׁחָלֶת וְחֶלְבָנָה וְלֶבְנָה, וכשיושלמו תחזור מתחלתן לסופן, וזה סדרן: יהיה דבב דב הכו הנבלו מימס הנבלחו תלחשו פטן מימס כל חק השמ לא הוהי רמאיו:

על הנוסח המובא בשער הכוונות כבר נאמר ונכתב מקדמא דנא כי הוא משובש. ישנן עוד מספר שיטות המופיעות בשורשי השמות לרמ"ז וגם הן משובשות (וכפי שמופיע בכלליות בהקדמה לספר, כי רבו הטעויות והשיבושים בזה הספר שחלקן תוקנו ע"י גדולי עולם בדורות שונים). השיטה המצויה מנקדת את האותיות כהוראת הרב כפי סדרן. בהתבוננות בשיטה זו נראה כי ארבע אותיות - דהיינו האחרונה שבכל תיבה מארבעת התיבות 'נטף ושחלת וחלבנה ולבנה' - אינן מנוקדות, וע"כ הושמטו מסדר הניקוד הרץ, והאותיות נוקדו רק בניקוד הנראה והרצוף ללא התחשבות בארבעת האותיות.

כתוצאה מכך, האות האחרונה שבשם 'רמאיו' מנוקדת בניקוד שורוק של האות 'י' של 'חלבנה' ואין כל הניקוד של ארבעת התיבות נשלם בפסוק הכתוב למפרע.

הפתרון:

מלשון שער היחודים, **"וכשגמר הנקידות, יחזור מראשם פעם אחרת, וכה יעשה עד גמר לנקד כל אותיות הפסוק הזה בניקודות אלו"** ניתן להבין כי דעת הרב שניקוד אותיות הפסוק מתאים לניקוד כל אותיות ארבעת התיבות בהתאמה מוחלטת, שאם לא, היה לו לומר "וכה יעשה עד גומרו לנקד אותיות הפסוק", ולא להדגיש ולציין "כל אותיות" ו"בנקודות אלו".

ובשער הכוונות כתב **"מתחלתן לסופן"**.

עתה נראה, כי מספר האותיות בארבעת התיבות הוא 19. מספר האותיות בפסוק הוא 57, והוא שווה בדיוק ל- ג' פעמים 19 !!!

מכאן עולה התבנית הבאה המתאימה בדיוק למספר האותיות, ונראה שזו היא כוונת הוראת הרב הקדוש (הצבעים נועדו להבחנת המילים בפסוק שנכתב למפרע כפי שכתב הרב. הטבלה נועדה להראות כיצד נמשך הניקוד של כל אות מארבעת התיבות בתוך כל אות בהתאמה מוחלטת).

ו	ל	ב	נ	ה	ו	ל	ב	נ	ה	ו	ש	ח	ל	ת	נ	ט	ך	
י	ק	ו	ל	ב	נ	ה	ו	כ	ה	ב	ד	ב	ב	ד	ז	ה	י	ה
מ	י	מ	ו	ט	פ	ו	ש	ו	פ	ו	ח	ל	ח	ו	ה	ס	ה	
ו	י	א	ק	ך	י	ה	ו	ה	י	ח	ש	ה	ח	ח	ס	כ	ל	

מכאן מתקבל הניקוד המדויק הבא (י היא אות ניקוד ואינה מגוף אותיות):

**הַיְהִי־וְרַב־בְּרַב־הַכֹּחַ הַנְּבוֹלוֹ מִימֵס הַנְּבִלְוֹ תְּלוֹזְשׁוֹ
פִּטוֹן מִימֵס כָּל זֶזְק הַשֶּׁמ לֹא הוּהִי רֹמְאִיו**